

ကာတွန်းဆွဲမင်း(နေဖြူ)

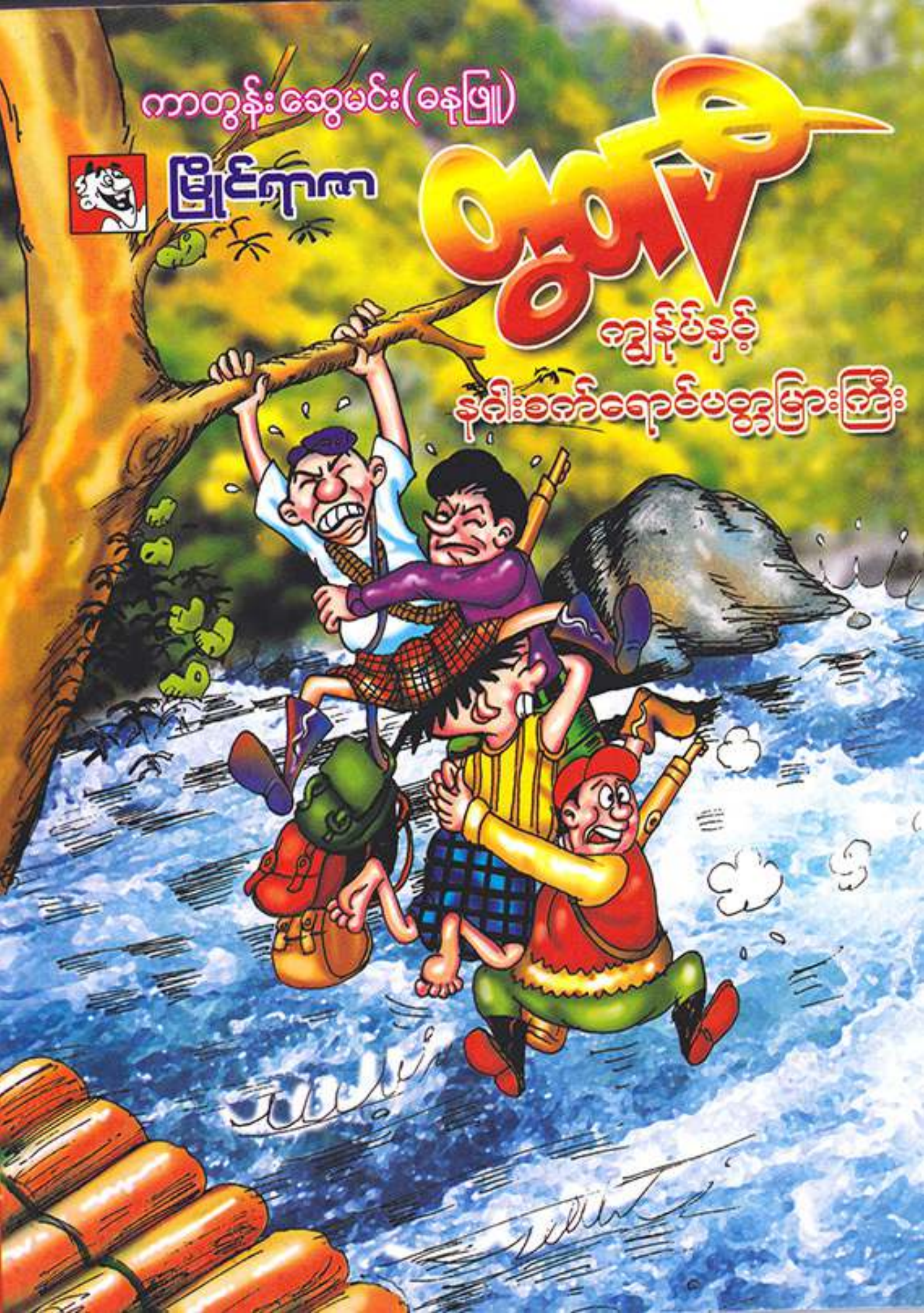

မြိုင်ကုလ

အော့

ကျွန်ုပ်နှင့်

နင်းစက်ရောင်မတူမြားကြီး

ဆီးနှင်းတို့တပြိုက်ပြိုက်ကျနေသည်။
ချမ်းအေးလှသည်မှာ ဆိုဗွယ်ရာမရှိတော့။
ဘယ်နေရာကြည့်ကြည့် သစ်ပင်ကြီးများကသာ
မင်းမူထားသည်။

ဆီးနှင်းများသည် အပင်မြင့်
သစ်ရွက်များပေါ်တွင်ဟီး
လေး ခိုနေ၏။

ထိုမှ သစ်ရွက်မခိုင်
နှင်းများ အပြစ်
လျောကျကာ မြေ
သက်သည်။

မြေသက်နှင်းများသည်မြေမြင့်ရှိ
အရွက်ကြွေများ ခြုံနွယ်များ
ပေါ်သို့ အရှိန်ပြင်းပြင်း
ကျရောက်သော် ဆောင်းဂီတသံကို
ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

မြေနှင်းက
ညည်းသွား၏

ချမ်းလှိုက်တာများ အရိုးတွေ
ကွဲကုန်ပလား မှတ်ရတယ်

ရွှေကျော်ကား ဥပမာနှင့်ထောက်ခံ၏။

ဟုတ်လက္ခာ
အနွေးထည်
သုံးလေးထည်ပတ်
ထားတာတောင်
အသားကိုရေခဲရေ
ဖြန်းထားသလိုပဲ
ဟေ့

၂

ငွေဘော်ကတော့တုံ့ကို
ဘာဝေ။ငွေဘော်က
အမြဲတမ်းအေးခက်ခက်
ထုံပေပေနေတတ်၏။
ခကားမပြောပေမယ်။
လျှပ်ရှားမူကတော့သွက်
လက်၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် ဗိုက်ကလေးကတော့ တောမုဆိုးများပီပီ
အချမ်းအောက်ကိုခါးစည်းခံနိုင်သည်။

ရိုးမတောထဲတွင် ဆောင်းည များစွာ၌
ကျွန်ုပ်တို့ဆရာတပည့် လှည့်လည်
အမဲပစ်ဖူး၏။

မုဆိုးအလုပ်ကားရင်ကို မြေကတုတ်၊ အသက်အန္တရာယ်ကို အရေးမလုပ်
တောဝင်ခြင်းကို အသေးအဖွဲ့အလုပ်အဖြစ် သတ်မှတ်ထားနေကြမဟုတ်လား။

ဦးဆောင်လမ်းပြကားကျွန်ုပ်နှင့် ဗိုက်ကလေး
ဗိုက်ကလေးကားရှေ့ဆုံးမှ လမ်းထွင်၍ ချီတက်နေ၏။

တစ်ခါတစ်ရံ သုံးတောင့်ထိုး
တတ်မီးကို ထိုး၏။ အင်မတန်
လိုအပ်မှ မီးသုံးသည်။

ကျန် အချိန်များတွင်မူ အမှောင်ထဲတွင် ကျင့်သားရ
နေသော မုဆိုးများမို့ မျက်လုံးကိုသာ အားကိုးသည်။
အမှန်စင်စစ် ကျွန်ုပ်တို့သည် ညဘက်ဆိုနား၏
နွေဘက်တစ်နေ့ကုန် ခရီးနှင့်ပြီး ညနားနေကြ။

ယခုမှကား၊ ညအိပ်ခန်းလုပ်ရန်
နေရာ အကွက်အကွင်း အခြေအနေ
မပေးသေး၍ နေရာကောင်းရှာဖွေ၍
ရှေ့ဆက်တိုးနေကြခြင်းဖြစ်၏
ညကား ပိန်းပိတ်မှောင်။

သတိထားဦးမျိုးချော်တယ်

တိရစ္ဆာန်တို့၏ ခိုးခိုးခံခံ
အသံများကိုကြားလာရ၏။
မြေတွင်းအောင်း၊ ပုရစ်တို့က
အဆက်မပြတ်အော်မြည်
နေကြ၏။

တစ်ခါတစ်ရံ အဝေးတစ်နေရာမှ မျက်လုံးစိမ်းစိမ်း
များကိုမြင်ရ၏။

ယင်းမျက်လုံး စိမ်းများကိုကြည့်ပြီး ဘာသားကောင်
တွေဟု ကျွန်ုပ်ခွဲခြားနိုင်သော်လည်း ဤနေရာသည်
ရိုးမတော မဟုတ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်အရေးမစိုက်မဖြစ်။

အရေးစိုက်လည်း
ရမှာကျနေတာပဲဟီး

ပြီးတော့ ယခုခရီးသည် အမဲပစ်ခရီး မဟုတ်
မပစ်ရန် သိပ္ပံဌာန်ချပြီးသား။ မုဆိုးလမ်းစဉ်ရှိပြီးသား။

တစ်နေရာဝယ်....ကျွန်ုပ်တို့ပြန်စုစည်းမိကြ၏။
 မောင်ထံတွင် ခေါင်းချင်း ဆိုင်ရပ်နေမိကြသည်။

မြဒွန်းတို့ သုံးဦးထံမှ ဆောင်းအေးအေး
 ဒဏ်ကို တုန်လှုပ်နေရသော နာမူတ်သံတို့ကို
 အတိုင်းသားကြားနေရ၏။

ဗိုက်ကလေးက.....သူ့
 ကျောပိုးအိတ်ထဲမှ
 မြေပုံကိုထုတ်ယူ၏။
 မြေပုံကားမူပွားဖြစ်သည်
 မိတ္တူကူးပြီး
 ဗိုက်ကလေးလက်ထဲ
 ထည့်ထားခြင်းဖြစ်သည်။
 မူရင်းက မြေခွန်းဆီမှာ။

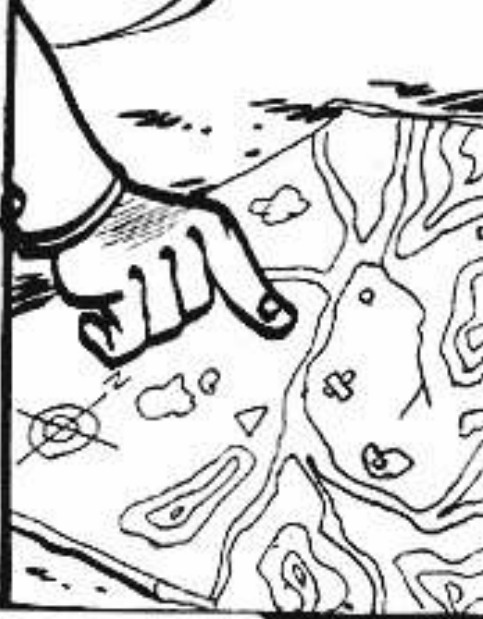

မြေပုံကို မြေပြင်တွင်ချကာ ဓာတ်မီးထိုးကြည့်၏။

ဒါက အရှေ့ညနေကဖြတ်ခဲ့တဲ့နွားလဘို့
 တောင်ကနေ မြောက်အရပ်ကိုသွားရ
 မှာဗျ

အဲဒီမြောက်အရပ်မှာ
 ဆင်လည်ဆွဲချောင်း
 ချောင်းခပ်မှာ
 နားကြမယ်လေ

ဒီတော့.....ခု ကျန်တော်တို့ရောက်နေတဲ့ နေရာကနေ
 မြောက်ခူးခူးကို ဆင်းကြည့်ကြရင် မကောင်းဘူးလား

ကောင်းပဗျာ.....ဒါပေမယ့်

?

ဒါပေမယ့်
ဒီလောက်ပိန်းပိတ်
မှောင်နေတဲ့တော
ကြီးမျက်မည်းထဲမှာ

အရှေ့အနောက်တောင်မြောက်ကို
ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုခွဲကြမလဲဗျ

ဟုတ်ပဲ
သံလိုက်အိမ်မြှောင်
ပျောက်သွားတာနာ
သဗျာ

ရွှေကျည်ကညည်းညူ၏။
သံလိုက် အိမ်မြှောင်ကား
ဆိတ်သေချောင်းကို ဖြတ်ကူး
ခဉ်တွင် ပျောက်ဆုံးခဲ့ရ
ချေပြီ.....မဟုတ်ပါလော။

မှောင်ထဲမှ သက်ပြင်းချသံကြီး...ဘယ်သူ့ဆီက
မှန်းတော့မသိ အတော့်ကို စိတ်ပျက်အား
ရွှေကျည်မှ ခုထုတ်လိုက်သော်စိတ်ဓာတ်ကျခြင်း
သင်္ကေတကြီး။

နေပါဦးကွာ
ဒီလောက်လည်းစိတ်
မပျက်ကြပါနဲ့

ကျွန်ုပ်တို့မှောင်ထဲမှာ အရှေ့အနောက်
တောင်မြောက်ကိုဘယ်လိုသိနိုင်မလဲဆိုတာ
ခင်းစားခန်းဝင်ကြည့်ပါဦးမယ်

"ကြံပါဦး
ဆရာတွတ်"

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ထိုနေရာတွင်ပင်ဆက်
ထိုင်ကြ၏။ တောကားမိုက်လှ၏။
မိုးကောင်းတင်ကို မမြင်ရ။ အရွက်ချင်း
ဆက်.....အခက်ချင်း ယှက်ထားသည့်
တောပေတကား။

လေတိုးသံသဲ့သဲ့ကို ကြားနေရသည်။
ကျွန်ုပ်လည်း လေတိုးသံကိုနားခွင့်နေမိ၏။

လေသည်က တစ်ရှိန်တိုးလာရာမှ တစ်နေရာ
အရောက်တွင် သစ်ပင်များခံနေသဖြင့်
အခွံပင်များကို တိုက်ခိုက်ရရာမှ
သစ်ရွက်ပြည်သံများ တညည်းညည်းတညွှတ်
အော်သံများကို ကြားရ၏။

သေချာနားစိုက်ထောင်လေလေ
 ထိုအသံကို ကျွမ်းမြင်လေလေ
 ဖြစ်၏ အသံကတော့
 ပီဘီတိုးတိုးလေး။

သူတို့ အုပ်စုကား ထိုအသံကို ကျက်မိဟန်
 မရှိ။ မှောင်ထဲတွင် စိတ်ပျက်စွာဖြင့် တိတ်
 ဆိတ်စွာနေကြ၏။ တောကို သင်းတို့
 မကျွမ်း။

မကျွမ်းသဖြင့်လည်း သင်းတို့က
 ကျွန်ုပ်ကို လမ်းပြမှဆိုးငှားခဲ့ခြင်း
 ဖြစ်၏။

လမ်းမသိလို့..
 အဲလေလမ်းပြငှားချင်လို့..ဟီ

ငါနော်

ယခုကဲ့သို့ တောအလယ်တွင် လမ်းပျောက်နေပါကလည်း ကျွန်ုပ်တို့က
 သင်းတို့တောဝန်မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်က ကျွန်ုပ်တို့တောဝန်ကို ကျေပွန်ရပေမည်။
 ကျွန်ုပ်၏ သမ္မာကို အထင်ကြီးပြီး သူတို့အလုပ်ကို လက်ခံခဲ့ခြင်းမဟုတ်ပါလော။

ဗိုက်ကလေးရေ ကျွန်ုပ်တို့ညဘက်မှာကွင်းပြင်
တစ်ခုရှိတယ်ကွ အဲဒီကွင်းကို ထွက်ကြရမယ်

ထွက်ပြီးတော့

ကွင်းထဲ
ရောက်မှ အရှေ့
အနောက်တောင်
မြောက်ကို ကျွန်ုပ်တို့
ခွဲခြားနိုင်မယ်လေ

ဒီလောက်တောင် မှောင်နေတဲ့ဟာ ဆရာထွတ်
ခွဲနိုင်ပုံမလားဗျ ဟုတ်မှလည်းလုပ်ပါဗျာ
ခြေညောင်းတာ အဖတ်တင်နေဦးမယ်

လာမှာသာလာကြခမ်း
ပါကွာ.....ကျွန်ုပ်အလုပ်ကျွန်ုပ်
သိပါတယ်....ကိုင်း
သွားကြနို့..

ဒါနဲ့ ဆရာထွတ်
ဟို...ညာဘက်ဆို
တာက..

ကျွန်ုပ်လည်း ဗိုက်ကလေးကို... ကျွန်ုပ်၏ ညာဘက်သို့
ဆွဲလှည့်ပေးလိုက်ပြီး..

ကိုင်း... အဲဒီအတိုင်း ခူးခူးချီတက်တော့

လမ်းမရှိ...။ ချုံနွယ် အချိုးကို ခုတ်ထွင် ရှင်းလင်းရင်းတိုးဝှေ့ရသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ တိရစ္ဆာန်လမ်းကြောင်းများ ရှာကြံ၍
သွားရသည်။

အချမ်း အအေးကတော့
ပျော့သည်မရှိ။ လေတိုးသဖြင့်
အရိုးကွဲမတတ် ပင်တည်း။

ဆွိတီးဟုမ်းမွေ့ယာနဲ့
နှပ်ရရင် ဇိမ်ပဲနော်

ရှေ့သို့တိုးရင်း တိုးရင်းတစ်ခ
တစ်ခ တောကားပါးလျားကာ
ခဲ့သည်။ သစ်ပင် ကျဲလာ၏။
သစ်ပင်ကျဲတော့လေပိုတိုက်
လာသည်။ သစ်ရွက်မြည်သံ
တကျိကျိတကြော်ကြော်ကို
ကြားလာရသည်။

မကြာပါ။ တောအုပ်ကိုလွန်ပြီး ကွင်းပြင်သို့
ရောက်ခဲ့၏။ ကွင်းပြင်ကား မကျယ်လှ။ သစ်ပင်
တချို့ကျဲပါး၍ ကောင်းကင်ယံမြင်ရခြင်းသာ။

ဆရာထွတ် သိပြီ
ကြယ်တွေကိုမော့
ကြည့်ပြီး အရှေ့အနောက်
တောင်မြောက်ခွဲ
ခြားမလို့

ဟုတ်ပ မောင်ရင်ဆိုင်းထမ်းတို့ ခုနစ်ခဏကြယ်တို့
မှဝံကြယ်တို့ကိုကြည့်ပြီး ရှေးလူတွေလမ်းပြလုပ်ခဲ့
ကြတာဟေ့

မဟုတ်ပါဘူးကွယ်
ကြယ်တွေကိုကြည့်ပြီး
အရပ်ရှစ်မျက်နှာမှန်းဆ
တာဟာ သဲကန္တာရခရီးသွား
တွေရဲ့သင်္ကေတပဲ။

သဲကန္တာရလွတ်လပ်ကျယ်ဝန်း
တော့ မိုးကောင်းကင်ကို အတိုင်းသား
မြင်ရတာကိုး၊ ဒါမှလည်းကြယ်တွေ
ရှာလို့ရမှာပေါ့..

အို....လမင်းဝင်းဝင်းပပညာချမ်းမှာ
သာသောအခါ..

ခိတ်ညစ်ရပါလား
နော်..

၁၄

ချဲ့..ဒီတောအုပ်ထဲမှာမိုးကောင်း
ကင်ကို အပြည့်မြင်ရလို့လား
ကြည့်ကြပါဦး

ထိုအခါမှ သူတို့လည်း မော့ကြည့်ပြီး

ဟုတ်ပဲ
ကြယ်နဲ့ မမြင်ရဘူး

ကျွန်ုပ်က သစ်ပင်ကြီး
တစ်ပင်ကို ဖက်ပြီး
ပင်ခည်ကို ခမ်းသပ်နေ
သည်။ ပင်ခည်ခေါက်
များကို ကျွန်ုပ်လက်ဖြင့်
အသာအယာ ပွတ်ခမ်း
သည်။ ပါးဖြင့် ကပ်
သည်။

ရမ်းအုပ်နေပြီ
ထင်တယ်..ဟီး

ဟာ...
ဆင်ပည်ဆွဲချောင်း
ကို...အရောက်
နောက်ကျနေ
လိမ့်မယ်

ဒီနေရာက စိတ်မချရဘူး တောကောင်တွေ
မင်းမှတော့နေရာ...က...သုတ်သုတ်လေး
သွားကြမို့။

ကျွန်ုပ်တို့မြောက်
အရပ်သို့ဦးတည်လိုက်
၏။ သို့သော်ရိုးရိုး
ရှင်းရှင်းသမား
ငွေဘက်က သိချင်
သည်ကိုမြို့သိပ်မထား
နိုင်ခဲ့။

ဆရာတွတ်
ခဏလေး

ဆရာတွတ်ရဲ့ မှောင်မည်းမည်းထဲမှာ အရပ်ရှစ်မျက်နှာ
ခွဲခြားနည်းကို ကျွန်တော်တို့ကိုပြောပြပါဦးဗျ
ဗဟုသုတပေါ့။

ဟုတ်ပါတယ်
ဆရာတွတ်...လုပ်ပါဦး

သူတို့ကား ကျွန်ုပ်တို့ကားကို
အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ပုံရ၏။
မယုံ၍မေးခြင်း မဟုတ်။
သိချင်၍ မေးခြင်းဖြစ်ပေရာ
ကျွန်ုပ်လည်း မှောင်ထဲမှ
အရပ်ရပ်မျက်နှာခွဲခြမ်း
နည်းကိုပို့ချရတော့၏။

ကျွန်ုပ်
အသုံးပြုတာက
ပင်စည်တွေပဲဗျ..

ဆရာလုပ်ချင်နေတဲ့သူ
အတော်ဖြစ်သွားပြီ
ဟိ..

ဟောဒီကွင်းဘက်က သစ်ပင်တွေဟာ
နေရောင် တိုက်ရိုက်ထိတွေ့ခြင်းကို အခဉ်အမြဲ
ခံရတယ်မဟုတ်လား

ဟိ..

ဒီတော့ နေဝင်တာက မကြာသေးဘူး
ခုမှီးချုပ်စလေ နေပူရှိန်ကို တစ်ညနေလုံး
ခံထားရတဲ့။

၁၇

ပင်စည်တစ်ခြမ်းဟာ
ပူနွေးမှု အငွေ့အသက်
တွေရှိတုန်းပဲဗျ

ဒီပင်ခည်ကို ခမ်းကြည့် ဒီဘက်ခြမ်းကနွေးနေပြီး
ဟိုဘက်က အေးခက်နေတာတွေ့ရလိမ့်မယ်

သူတို့လည်းစောစောက
ကျွန်ုပ်လက်နှင့် ခမ်းသပ်သော
သစ်ပင်ကို ခမ်းကြည့်
ကြ၏။

ဟုတ်ပဲဒီဘက်
ခြမ်းက နွေးတယ်

ဒီဘက်ကအေးလို့

အဲဒီတော့
နေကအနောက်
ကိုဝင်တယ်
လေဗျာ

ဒါဆိုပူနွေးနေတဲ့ သစ်ပင်ပင်ခည်တစ်ခြမ်းဟာ
အနောက်အရပ်ပေါ့ဗျာ ဟုတ်ဖူးလား

ဟာ..ဟုတ်ပ..ဟုတ်ပ

ကျွန်တော်တို့ ဒါကို လုံးဝမခင်းစားမိဘူး
ဆရာထွတ်တော်တယ်ဗျာ..

အတွေ့အကြုံကြောင့်ပါဗျာ

ကျွန်ုပ်တို့ မြောက်ဦးဦးသို့
ခရီးဆက်ခွဲ၏။ တောကားတောမှိုမှို
အောက်ခြေမရှင်း။ ခရီးမတွင်။
သုံးတောင့်ထိုး ဓာတ်မီးရောင်အောက်
ဝယ် သစ်ရွက်များ၊ ခေးပျစ်ချုံ့များ၊
ဖုန်းဆိုး နွယ်ဒါန်းများက
မြင်လိုက်၊ ပျောက်လိုက်။

သို့ဖြင့်..

ဟော...
ရေသံကြား
ရပြီ..

ဒါဆို ဆင်လည်ဆွဲချောင်းနဲ့ နီးလာပြီပေါ့

ကျွန်ုပ်တို့ လူစု
အားတက်သွား၏။
သွက်သွက်ပျောက်
ကြ၏။ သစ်ကိုင်းများ
စူးများ၊ ခြစ်ငြိ
သဖြင့် မကြာ
မကြာပြန်ဖြတ်

အဲ... ငါ့ပြန်ပြီ

